

- O D P I S -

Sygn. akt I C 522/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Manista

Protokolant sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa R. F.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie zasądza od R. F. na rzecz Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kosztów procesu;
3. przyznaje i nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy adwokatowi M. K. kwotę 738zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce R. F.;
4. nie obciąża R. F. nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 522/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy, w dniu 10 listopada 2015r., R. F. wniosła o zasądzenie od Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 5.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.2-4 – pozew o zapłatę).

W odpowiedzi na pozew Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.22-24 – odpowiedź na pozew).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarło z Gorseciarską Spółdzielnią Pracy (...) z siedzibą w G. umowę ubezpieczenia w ramach Grupowego (...), z początkiem obowiązywania od 1 czerwca 2010r., która została potwierdzona polisą nr (...) wraz z Załącznikiem nr 1 do polisy (...), zmienioną Aneksami nr (...) wraz z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Grupowe (...) oraz Ogólnymi Warunkami Dodatkowego (...) Wystąpienia u Ubezpiezonego, Małżonka Ubezpiezonego, Dziecka Ubezpiezonego Poważnego Zachorowania. Powódka R. F. podlegała grupowemu ubezpieczeniu na życie w ramach powyższej umowy ubezpieczenia na życie. Zakres ochrony

ubezpieczeniowej obejmował między innymi powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w wyniku zawału serca lub udaru mózgu a także wystąpienie u ubezpieczonego poważnego zachorowania określonego w Katalogu Poważnych Zachorowań (...) (okoliczności bezsporne).

Stosownie do §4 Katalogu poważnych zachorowań (...) stanowiącego załącznik do Ogólnych Warunków Dodatkowego Ubezpieczenia Wystąpienia u Ubezpieczonego, Małżonka Ubezpieczonego, Dziecka Ubezpieczonego Poważnego Zachorowania, za udar mózgu uważa się nagłe, ogniskowe uszkodzenie mózgu powstałe w następstwie zmian naczyniowych, powodujące powstanie trwałych ubytków neurologicznych. Rozpoznanie musi zostać poparte świeżymi zmianami w obrazie tomografii komputerowej lub jądrowego rezonansu magnetycznego. Zakres ubezpieczenia nie obejmuje zawału mózgu lub krwawienia śródczaszkowego spowodowanego zewnętrznym urazem. Ubezpieczeniem nie są także objęte jakiegokolwiek epizody przemijającego krwawienia mózgu (TIA) (d. k. 49 – Katalog Poważnych Zachorowań (...)).

W dniu 21 września 2014r. R. F. została przyjęta do szpitala w Ł. z powodu bólów, zawrotów głowy. Objawy wystąpiły u powódki nagle. W trakcie hospitalizacji obserwowano ognisko niedokrwienne OUN, napadowe zaburzenia rytmu serca, wielopoziomową dyskopatię szyjną. W badaniu neurologicznym poza ograniczeniem ruchów w kręgosłupie szyjnym nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego. Objawów o takim charakterze nie stwierdzono również przy następnym leczeniu R. F. w Oddziale Wewnętrznym szpitala w Ł., przy czym konsultacji neurologicznej powódki dokonywał ten sam lekarz neurolog. Stwierdzone u R. F. ognisko poniedokrwienne w mózgu bez objawów ogniskowego uszkodzenia, które muszą być stwierdzone w badaniu neurologicznym, nie może być rozpoznane jako udar mózgu. Powódka doznała incydentu przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA). W okresie leczenia R. F. w Oddziale Wewnętrznym szpitala w Ł., zarówno w okresie od 21 września do 29 września 2014r., jak i od 17 października do 27 października 2014r., nie stwierdzono połowicznej niedoczulicy prawostronnej (d. k. 5, 10 – karty informacyjne leczenia szpitalnego; k. 86-87 – opinia sądowo-lekarska biegłego Sądu Okręgowego w Łodzi z zakresu neurologii dr n. med. J. Z.; k. 109 – opinia sądowo-lekarska - uzupełniająca biegłego Sądu Okręgowego w Łodzi z zakresu neurologii dr n. med. J. Z.).

Wnioskiem z dnia 1 października 2014r. R. F. wystąpiła do Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. z wnioskiem o wypłatę świadczenia z tytułu wystąpienia poważnego zachorowania – udaru mózgu niedokrwiennego.

Pismem z dnia 23 października 2014r. pozwana odmówiła R. F. świadczenia z tytułu wystąpienia u powódki poważnego zachorowania powołując się, iż z przedstawionej dokumentacji lekarskiej wynika, że rozpoznana jednostka chorobowa nie spełnia kryterium definicji „udar mózgu”. Zakres ubezpieczenia nie obejmuje zawału mózgu lub krwawienia śródczaszkowego spowodowanego zewnętrznym urazem. Ubezpieczeniem nie są objęte jakiegokolwiek epizody przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA) (d. k. 6 – pismo Towarzystw (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. z dnia 23 października 2014r.).

W dniu 6 listopada 2014r., wpłynął do Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosek R. F. o wypłatę świadczenia z tytułu wystąpienia u ubezpieczonego poważnego zachorowania – udaru mózgu niedokrwiennego (d. k. 54-55 – kserokopia Wniosku O Wypłatę Świadczenia Z Tytułu Wystąpienia Poważnego Zachorowania).

Pismem z dnia 7 listopada 2014r. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawiadomiło R. F., iż nie znalazło podstaw do przyjęcia odpowiedzialności i wypłaty świadczenia podnosząc, iż podtrzymuje decyzję z dnia 23 października 2014r. i nie znajduje podstaw do ponownego rozpoznania wniosku (d. k. 7 – pismo Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w (...) z dnia 7 listopada 2014r.).

R. F. jest osobą, która cierpi na wiele jednostek chorobowych, ma problemy z sercem, uskarża się na niedoczulicę prawostronną i ma zdiagnozowany zespół Raynauda. Może wykonywać tylko lżejsze prace w domu. Powódka została zaliczona do stopnia niepełnosprawności – umiarkowanego i może być zatrudniona jedynie w warunkach pracy chronionej (d. k. 97-98 – kserokopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności; e-protokół rozprawy z dnia 22 września 2017r. – 00:03:04 – 00:11:01 – zeznania powódki R. F.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci zeznań powódki R. F. (e-protokół rozprawy z dnia 22 września 2017r. – 00:03:04 – 00:11:01), opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii dr n. med. J. Z. (k. 86-87; k. 09; k. 128) i dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Opinia biegłego sądowego jest, w ocenie Sądu, rzetelna, fachowa i jako taka w pełni przydatna dla celów dowodowych. Opinia została sporządzona zgodnie z określoną tezą dowodową, w oparciu o wnikliwą analizę akt sprawy, dokumentacji lekarskiej powódki i własną wiedzę biegłego. Wątpliwości strony powodowej zostały wyjaśnione w opiniach uzupełniających składanych przez biegłego

Na podstawie art. 278§1 w zw. z art. 217§3 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu neurologii, uznając, iż sporne okoliczności zostały dostatecznie wyjaśnione (k. 151 – postanowienie z dnia 30 stycznia 2017r.).

Pełnomocnik powódki podniósł, iż opinia biegłego J. Z., który podniósł, że powódka doznała incydentu przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA), a nie udaru mózgu, pozostaje w sprzeczności z załączoną do akt dokumentacją medyczną, z której wynika wprost, że R. F. przeszła udar mózgu, a nie incydent przemijający niedokrwienia mózgu (TIA).

Wbrew twierdzeniom strony powodowej, biegły z zakresu neurologii J. Z., w złożonych przez siebie opiniach i opiniach uzupełniających, wskazał, iż w dniu 21 września 2014r. powódka doznała incydentu przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA). Biegły kategorycznie stwierdził, iż badaniem neurologicznym nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego. Objawów o takim charakterze nie opisano również przy następnym leczeniu powódki w tym samym oddziale szpitala, kiedy to R. F. była konsultowana przez tego samego lekarza neurologa. Stwierdzone ognisko poniedokrwienne w mózgu bez objawów ogniskowego uszkodzenia (które muszą być stwierdzone w badaniu neurologicznym) nie może być rozpoznane jako udar mózgu (k. 86-87 – opinia sąдово-lekarska). W sposób kategoryczny i jednoznaczny, w uzupełniającej opinii sądowo – lekarskiej (k.109), biegły J. Z. stwierdził, iż chybiona jest teza, iż o przebytych przez powódkę we wrześniu 2014r., udarze mózgu ma świadczyć utrzymująca się połowiczna niedoczulica prawostronna. Biegły podniósł, iż lekarz neurolog, który w zaświadczeniu lekarskim z dnia 26 lipca 2016r. (k.96) rozpoznał u powódki następstwa zawału mózgu, w postaci utrzymującej się po udarze połowicznej niedoczulicy prawostronnej, nie stwierdził powyższych objawów u powódki w czasie konsultacji powódki we wrześniu 2014r. (k. 10 – karta informacyjna leczenia szpitalnego), jak i w czasie leczenia szpitalnego R. F. w październiku 2014r., kiedy była konsultowana przez tego samego lekarza neurologa (k.5 – karta informacyjna leczenia szpitalnego). Powyższe okoliczności, w ocenie biegłego neurologa, wskazują, że nie można twierdzić, że objawy niedoczulicy obserwowano u powódki w okresie leczenia udaru i bezpośrednio po nim. Pierwszym dowodem, że u powódki stwierdzono osłabienie czucia powierzchniowego po prawej stronie jest wpis w karcie Poradni Neurologicznej w Ł. z dnia 28 stycznia 2015r. Brak jest jakichkolwiek danych, że powódka miała takie objawy w okresie wcześniejszym. Nie można więc ich wiązać z przebytych udarem mózgu. Nie można również twierdzić, że objawy te zostały przeoczone przez lekarza neurologa badającego powódkę w szpitalu skoro wpisy w kartach informacyjnych są jednoznaczne (k. 109 – opinia sądowo – lekarska – uzupełniająca biegłego z zakresu neurologii dr n. med. J. Z.; k. 128 – opinia sądowo – lekarska – uzupełniająca-2 biegłego z zakresu neurologii dr n. med. J. Z.).

Sąd uznał, iż pełnomocnik powódki nie przedstawił żadnej merytorycznej przyczyny dla której należałoby dopuścić dowód z opinii innego biegłego sądowego z zakresu neurologii na okoliczność rodzaju schorzenia, którego doznała powódka, jego charakteru i następstw, w szczególności, czy powódka przeszła udar niedokrwienno mózgu, czy też incydent przemijającego niedokrwienia mózgu (T.), a zgłoszony wniosek dowodowy miał na celu jedynie dążenie do uzyskania korzystnej dla siebie opinii i jednocześnie do nieuzasadnionego przedłużenia czasu trwania procesu. Podkreślić należy, że Sąd nie jest zobowiązany do uwzględnienia kolejnych wniosków o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli sporządzona opinia jest prawidłowa, a potrzeba powołania innego biegłego nie wynika z okoliczności sprawy, a jedynie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2006r., sygn. I ACa 1407/05, LEX nr 278415). Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, iż specyfika dowodu z opinii biegłego polega m.in. na tym, że jeżeli taki dowód został

przez sąd dopuszczony, to stosownie do treści art. 286 k.p.c. opinii dodatkowego biegłego można żądać jedynie „w razie potrzeby”. Potrzeba taka nie może być wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzwiku konkluzji opinii, lecz musi być następstwem umotywowanej krytyki dotychczasowej opinii. W przeciwnym, bowiem razie, sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki niezłożona zostałaby opinia w pełni ją zadawalająca, co jest niedopuszczalne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002r., II CKN 639/99, LEX nr 53135). Powołanie innego biegłego z zakresu neurologii mogłoby być celowe jedynie wówczas, gdyby biegły J. Z. nie sporządziłby opinii wyjaśniającej wszelkie okoliczności zawarte w tezach dowodowych. W ocenie Sądu, okoliczności dotyczące rodzaju schorzenia, którego doznała powódka, w szczególności czy doznała udaru niedokrwiennego mózgu, czy też incydentu przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA) zostały dostatecznie wyjaśnione przez biegłego w opiniach uzupełniających.

Należy również podkreślić, iż wszelkie wątpliwości strony powodowej, co do treści złożonych opinii były wyjaśniane przez biegłego w pisemnych uzupełniających opiniach. Z uwagi na wyjaśnienie przez biegłego J. Z. wszystkich okoliczności spornych między stronami, na podstawie art. 217§3 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu neurologii.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki R. F., albowiem, są one logiczne, spójne i znajdują swoje potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem, w ocenie Sądu, w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów, a ponadto potwierdzały one okoliczności bezsporne między stronami postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 805§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu osobowym – umówionej sumy pieniężnej w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej (art. 805§2 pkt 2 k.c.).

Ubezpieczenie osobowe może dotyczyć przy ubezpieczeniu następstw nieszczęśliwych wypadków – uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia lub śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku (art. 829§1 pkt 2 k.c.).

W rozpoznawanej sprawie, poza sporem pozostaje okoliczność, iż w dacie zdarzenia powódka objęta była grupowym ubezpieczeniem pracowniczym na życie w ramach Grupowego (...). Zakres ochrony ubezpieczeniowej obejmował między innymi powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w wyniku udaru mózgu a także wystąpienie u ubezpieczonego poważnego zachorowania określonego w Katalogu Poważnych Zachorowań (...).

Stosownie do §4 Katalogu poważnych zachorowań (...) stanowiącego załącznik do Ogólnych Warunków Dodatkowego (...) Wystąpienia u Ubezpieczonego, Małżonka Ubezpieczonego, Dziecka Ubezpieczonego Poważnego Zachorowania, za udar mózgu uważa się nagłe, ogniskowe uszkodzenie mózgu powstałe w następstwie zmian naczyniowych, powodujące powstanie trwałych ubytków neurologicznych. Rozpoznanie musi zostać poparte świeżymi zmianami w obrazie tomografii komputerowej lub jądrowego rezonansu magnetycznego. Zakres ubezpieczenia nie obejmuje zawału mózgu lub krwawienia śródczaszkowego spowodowanego zewnętrznym urazem. Ubezpieczeniem nie są także objęte jakiegokolwiek epizody przemijającego krwawienia mózgu (TIA).

W realiach rozpoznawanej sprawy, opierając się o ustalenia opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii J. Z., Sąd uznał, iż powódka nie udowodniła podstawy odpowiedzialności pozwanego z tytułu umowy ubezpieczenia, w szczególności nie wykazała zaistnienia wypadku objętego ochroną ubezpieczeniową – wystąpienia udaru mózgu.

Dla odpowiedzialności pozwanego konieczne było spełnienie warunku dotyczącego wystąpienia u powódki udaru mózgu, a nie epizodu przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA). Wystąpienie epizodu przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA) nie było w ogóle objęte ochroną ubezpieczeniową. Tymczasem postępowanie dowodowe nie wykazało by ubezpieczona R. F. doznała we wrześniu 2014r. udaru mózgu. W oparciu o dostarczone wiadomości specjalne, zawarte w opinii biegłego sądowego, Sąd uznał, że u powódki wystąpił incydent przemijającego niedokrwienia mózgu (TIA), a nie udar mózgu.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, Sąd uznał, iż w rozpoznawanej sprawie powódka nie udźwignęła obciążającego jej obowiązku dowodowego i nie wykazała podstawy odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń za zaistniały wypadek ubezpieczeniowy.

Z tego względu, na podstawie art. 805§2 pkt 2 k.c., art. 829§1 pkt 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., Sąd oddalił powództwo, jako nieudowodnione.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia powódki kosztami procesu. Mimo, iż powódka przegrała sprawę w całości, Sąd nie obciążył jej kosztami procesu, mając na uwadze jej trudną sytuację materialną i rodzinną, liczne choroby, z którymi musi się zmagać, a także oceny charakter roszczenia i brak wiedzy powódki o rzeczywistej jednostce chorobowej, jednoznacznie ustalonej dopiero w toku procesu, na podstawie opinii biegłego sądowego (punkt 2 i 4 wyroku).

Na podstawie §22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801 ze zm.) w zw. §19 w zw. z §2ust. 3 w zw. z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 461 ze zm.), Sąd przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy adwokatowi M. K. kwotę 738zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce R. F. (punkt 3 wyroku).